

Ur DIAMANTEN av Sofia Fredén

Hör här. Det är något fel med Sverige. Jag fick inte det jag blev lovad. När jag föddes. Här i Sverige. Här är en lista, det är bara en checklista jag har gjort för eget bruk, men ni kan skicka runt den och ta kopior på den, och jag ska säga er Sveriges folk, att ingen av punkterna jag har här har jag kunnat pricka av. Jag säger ingen! Den här punkten. Nej. Och den här. Nej. Inte på en enda punkt har Sverige givit mig vad jag har blivit lovad. Skitland. Alltså, att inte få ett skit, det är OK, om man inte har blivit lovad ett skit, då kan man få ett skit och bli glad för det, för det var mer skit än man hade trott att man skulle få, alltså ingen skit. Det är det man fått. En massa skit. En annan sak, svenska folk, det är när man har blivit lovad. Första punkten här, är en sorts sammanfattning skulle man kunna säga, här har jag skrivit – 'INTE ETT SKIT MINDRE ÄN DET JAG BLIVIT LOVAD'. Vad blev det av det?